

NEJROZŠÍŘENĚJŠÍ ČESKÝ OUTDOOROVÝ ČASOPIS – ROZDÁVÁN ZDARMA VE 442 OUTDOOROVÝCH CENTRECH
KOMPLETNÍHO DOBRODRUHA NAJDETE ROVNĚŽ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.CASOPISDOBRODRUH.CZ

4 2004 Ročník VIII. DOBRODRUH ZDARMA

MĚSÍČNÍK PRO AKTIVITY V PŘÍRODĚ

Pic du Midi d'Ossau z výšky cca 2000 m n. m. Vpravo přilhá severní stěna. Vlevo sedlo Col de Suzon přechází ve východní stěnu.

PYRENEJSKÁ KLASIKA PIC DU MIDI D'OSSAU

Jen zřídka bývá nejvyšší hora pohoří obdivována jako nejkrásnější. Himálaje mají svůj Everest, ale za nejhezčí horu je považován o dva kilometry nižší Ama Dablam, případně podobně vysoká a stavěná Machhapuchhare. V Alpách zase Matterhorn co do věhlasu krásy předčí Mont Blanc. Nejvyšší kopce zkrátka bývají velkými hroudami hmoty, kdežto co do krásy se cení ostré jehlanovité tvary hor, jejichž stěny, a pochopitelně i výšky, jsou ostře obroušeny větrem, ledem a časem.

Nejpřístupnější, 700 metrů vysoká východní stěna Pic du Midi d'Ossau. Zhruba v jejím středu vede turisticko-lezecká „normálka“.

Nejinak je tomu i v Pyreneích. Jejich nejvyšší horou je masivní Pico de Aneto (3404 m), za nejkrásnější však platí dva zubaté jehlany, oba o zhruba 600 metrů nižší. Oba dva tvoří výraznou dominantu Pyrenejí při příjezdu z francouzských rovin a oba přitom mají stejný název – tedy téměř stejný – Pic du Midi. Zatímco první z nich – Pic du Midi-de-Bigorre (2872 m n. m.) je díky blízké silnici a lanovce již trochu zkomercializovaným cílem, druhý – Pic du Midi d'Ossau (2884 m n. m.) – je ideálním místem

pro dobrodružněji laděný turisticko-lezecký výstup. Pokud Pyrenejemi jen projíždíte ke vzdálenější cíli, je výstup na něj ideální volbou, která přinese hutně protažení těla, adrenalin i silné krajinné zážitky s pohledy na francouzský Národní park Pyreneje.

JAK SE K NĚMU DOSTAT?

Ideálním místem pro jednorázovou akci je i pro svou dobrou dopravní dostupnost. Přes centrální pyrenejský hřeben vede přes průsmyky zhruba pět hlavních silnic. Ty spojují Francii se

Španělskem, přičemž hranice mezi oběma zeměmi povětšinou kopíruje hlavní pyrenejský hřeben. Pic du Midi d'Ossau leží v západních Pyreneích nedaleko jedné z těchto horských silnic, která vede přes sedlo Col du Pourtalet (Sp. Puerto du Portalet) – 1794 m n. m. Vrchol leží sice celý na francouzském území, ale nedaleko zmíněného průsmyku, takže přístup k němu je možný i ze Španělska. Také na něm řadu Španělů můžete potkat. Pro našince ovšem doporučuji přístup z francouzské strany.

► Pokračování na str. 2 a 3

S indickým Kašmírem a Himálají jistě mnohé napadnou jiná spojení, než právě lyžování. Časy se ale mění a klouzat na „kouzelných prkénkách“ se začíná i v těchto koutech světa. Hana Waisserová působila na univerzitě v Dillí tři roky jako lektorka češtiny a jako vášnivá lyžařka a skialpinistka samozřejmě vyzkoušela hlavní indická lyžařská střediska.

Lyžovat v těchto koutech světa – to není jen tak! Ač se nabízejí překrásné vysokohorské terény v četných střediscích, nevýhodou bývá chybějící vleky či lanovka, přístupová cesta a v případě lákavého heliskingu špatně dosažitelná a nekvalitní zdravotnická pomoc. Turistická horská střediska, která nedosahují výšek či lanovkou, nabízejí ve svých tzv. packages, neboli balíčcích pro turisty, lyžařské vybavení a instruktáž, avšak namísto vleku nosiče (až na zmíněné výjimky). Pokud lanovky mají, pak si je nechali postavit od alpských kolegů, kteří do místních původců dodali i lyžařské vybavení...

LYŽOVÁNÍ V INDII

Nejlepší lyžování v Indii se nabízí ve státech Himačálpradéš ve středisku Auli a v Kašmíru ve středisku Gulmarg. Zde se konají indické lyžařské poháry. Indické národní lyžařské týmy tu trénují na závody, které se vybavením a úrovní tréninku sice nevyrovňují evropským, avšak bojují s pravým zápletem...

Lyžování sice nepatří k tradičním sportům bohatších vrstev, jako je např. koňské pólo, tenis či golf, avšak začíná získávat na oblibě.

VÝLET DO KAŠMÍRU

Do Kašmíru se v době, kdy je kvůli sněhu zavřená přístupová silnice z Jammu, hlavního města provincie Jammu a Kašmír (pod níž spadá i Ladakh), dostanete nejlépe letadlem. Od návštěvy v čase, kdy se schylovalo k válce v Iráku, nás mnozí zpočátku zrazovali, avšak ukázalo se, že místní sunnitští muslimové žijí ve svém světě, unaveni dlouhodobým napětím a nikdo nám kůži bílého agresora nepřipisoval. Spíše naopak! Brali nás jako vlaštovky jara, přivítali nás opravdově a nesnažili se „škubat“. Zaskočili nás svou pohostinností a musím říci, že právě tahle cesta mne vzala u srdce.

► Pokračování na str. 8 až 10

Pohled ze sjezdovky v Auli.

PIC DU MIDI D'OSSAU

Pohled z vrcholu na západní Pyrenee.

➔ Pokračování ze str. 1

A to hned ze dvou důvodů. V prvé řadě dopravně-ubytovacího. Ze zmíněné hlavní silnice k hraničnímu průmyslu (na níž se dostanete z francouzské strany z městečka Pau nebo z poutního lázeňského města Lourdy) totiž za vesničkou Gabas najdete odbočku vpravo na horskou silničku. Ta vás po četných zatáčkách dovede do údolí, na jehož severovýchodní straně se tyčí kolmé stěny Pic du Midi. V údolí je ve výšce zhruba 1400 metrů n. m. jezero, vychází odtud řada značených cest, včetně přístupu pod Pic du Midi. Jsou zde i turistické chaty a hlavně slušně vedený camping pro horské turisty. Ceny kolem 10 eur za noc, včetně auta a stanu, ob-

loukami s barevnou květenou a pasoucími se koni a salašemi, kde lze koupit sýry. Nevýhodou může být samozřejmě vyšší pravděpodobnost deště a špatného počasí. Ale pozor! I zde mohou nastat výjimky. Při mém výstupu v parném červencovém dni přišla k večeru několikahodinová prudká bouře s kroupami ze španělské strany.

JAK SE NA NĚJ DOSTAT?

Pic du Midi má dva vrcholy, nás bude zajímat ten skutečný – vyšší a masivnější. Na něj vede samozřejmě řada lezeckých cest i v kolmé severní a jižní stěně. My ale asi půjdeme „normálkou“, která vede od sedla Col de Suzon (2127 m), nejpřístupnější východní stě-

Přístup k Pic du Midi je osvěžující procházkou mezi salašemi a pyrenejkou květenou.

chůdek a teplá voda bez omezení. Do kempu občas jezdí místní autobus.

Druhým důvodem, proč volit přístup z Francie, je klimatický rys Pyrenej. Toto horstvo totiž tvoří přirozenou hradbu pro oblačnost táhnoucí ze severních oblastí Atlantiku. Důsledek toho je zjevně viditelný – zatímco severní, francouzské svahy jsou plně zelené, včetně vzrostlých lesů, jižní partie pohoří místy připomínají polopoušť. Přístup ze severu tudíž nabízí osvěžující túru lemovanou listnatými i jehličnatými lesy, horskými

nou. Do tohoto sedla se dostaneme jak ze španělské, tak z francouzské strany (od campu) zhruba dvou- až tříhodinovou běžnou vysokohorskou túrou bez technických obtíží. V sedle ovšem VHT končí a čeká nás zhruba 750metrové stoupání-lezení stěnou na vrchol, které v průměru trvá 2,5 hodiny. A tady pozor! Ani tato normálka totiž není běžným chodákem, ale poměrně náročným výstupem, který vyžaduje od turistů zkušenost a schopnost orientace, nemít závrát a lézt bez problémů ve zhr-

MEINDL Shoes For Actives

Buďte v pohybu. 2004.

Magic Low GTX
 Obuv pro multifunkční použití (i v dámském provedení). Nízká bota s membránou GORE-TEX® a masivní podrážkou. Svršek nubuková kůže s tkaninou Cordura®, podšívká GORE-TEX®, vložka Air-Active® zesílená, podrážka Meindl MTH®, hmotnost velikosti 8 - 500g (dámská verze velikost 4,5 - 410g), barva hnědá/červená. Velikosti 3,5-12. K obuvi nabízíme i originální ponožky a ošetřovací přípravky Meindl (Wet-Proof, Sportwax). Lehká vycházková obuv. Umožňuje přirozeně prožít pracovní den i chvíle volna. Kombinuje pohodlný svršek s kvalitní podrážkou. Ideální pro běžné nošení a vycházky do přírody.

TLIAK, a.s., Žerotínova 627/81, 787 01 Šumperk, tel.: 583 211 425
 fax: 583 215 184, e-mail: tliak@tliak.cz, www.tliak.cz

TLIAK® je ochranná známka společnosti TLIAK, a.s. GORE-TEX®, GORE-TEX® GUARANTEED TO KEEP YOU DRY®, GORE® a design jsou ochranné známky společnosti W.L. Gore & Associates, Tliak, a.s. je výrobitelním dovozcem obuvi Meindl do České republiky.

V DUBNU VYCHÁZÍ KATALOG HUDYSPOURT LÉTO 2004.

ŽÁDEJTE VE VŠECH 26 PRODEJNÁCH NEBO OBJEDNEJTE NA WWW.HUDY.CZ

OBRATEM VÁM HO ZDARMA ZAŠLEME.

BRNO 2, Orlí 20, tel.: +420 542 221 104, brno.ori@hudy.cz ➔ BRNO 2, Veveří 13, tel.: +420 541 218 682, brno.veveri@hudy.cz ➔ ČESKÉ BUDEJOVICE, Rudolfovo 11, tel.: +420 387 318 825, ceskebudejovice@hudy.cz ➔ FRÝDEK – MÍSTEK – MÍSTEK, nám. Svobody 43, tel.: +420 558 647 736, frydekmistek@hudy.cz ➔ HAVÍŘOV, Hlavní 47/378, tel.: +420 596 811 194, havirov@hudy.cz ➔ HRADEC KRÁLOVÉ, Safaříkova 581 B, tel.: +420 495 516 100, hradeckralove@hudy.cz ➔ HŘENSKO, Hřensko 131, tel.: +420 412 554 086, hrensko@hudy.cz ➔ JABLONEC NAD NISOU, Podhorská 22, tel.: +420 483 316 203, jablonec@hudy.cz ➔ JIČÍN, Husova 59, tel.: +420 493 535 985, jicin@hudy.cz ➔ JIHLAVA, Znojemská 8, tel.: +420 567 320 053, jihlava@hudy.cz ➔ KARLOVY VARY, Západní 11, tel.: +420 353 222 360, karlovyvary@hudy.cz ➔ LIBEREC, 5. května 15, tel.: +420 485 105 738, liberec@hudy.cz ➔ MLADÁ BOLESLAV, Železná 119, tel.: +420 326 329 615, mladaboleslav@hudy.cz ➔ OLOMOUC, Ostružnická 19, tel.: +420 585 227 887, olomouc@hudy.cz ➔ OSTRAVA, Na Hradbách 6, tel.: +420 596 115 176, ostrava@hudy.cz ➔ PLZEŇ, náměstí Republiky 5, tel.: +420 377 220 797, plzen@hudy.cz ➔ PRAHA 1, Havlíčkova 11, tel.: +420 224 813 010, praha.havlickova@hudy.cz ➔ PRAHA 1, Na Perštýně 14, tel.: +420 224 218 600, praha.perstyn@hudy.cz ➔ PRAHA 2, Slezská 8, tel.: +420 222 522 450, praha.slezska@hudy.cz ➔ PRAHA 5, Lidická 43, tel.: +420 257 315 964, praha.lidicka@hudy.cz ➔ PRAHA 6, Dejvická 48, tel.: +420 233 341 249, praha.dejvicka@hudy.cz ➔ PRAHA 7, Strossmayerovo n. 10, tel.: +420 220 879 992, praha.strossmayerovo@hudy.cz ➔ PRAHA 9, Českomoravská 41, tel.: +420 284 811 212, praha.ceskomoravska@hudy.cz ➔ TEPLICE, Kružská 10, tel.: +420 417 531 263, teplice@hudy.cz ➔ ÚSTÍ NAD LABEM, Masarykova 3125, tel.: +420 475 209 625, usti@hudy.cz ➔ ZLÍN, Vodní 453, tel.: +420 577 217 067, zlin@hudy.cz ➔ VELKOBCHOD, Bynovec 134, tel.: +420 412 586 961, info@hudy.cz

www.hudy.cz

DOBRODRUH NA INTERNETU!!!

Poté, co jsme před třemi lety začali Dobrodruha rozdávat zdarma, jsme pro naše čtenáře připravili další zcela unikátní službu. Od tohoto čísla bude každé nové číslo vycházet vedle tištěné podoby také kompletně (tj. včetně fotek a reklam) na internetu. Počátkem každého měsíce tedy najdete Dobrodruha nejen v téměř 450 outdoorových obchodech a cestovních kancelářích, ale rovněž na našich webových stránkách www.casopisdobrodruh.cz!!!

Elektronická podoba každého čísla Dobrodruha připravená pro tisk obsahuje několik desítek me-

gabytů, což je samozřejmě pro praktické použití na internetu příliš. Proto jsme poněkud omezili rozlišení obrázků na internetu a průměrné číslo Dobrodruha zde bude ke stažení zhruba ve velikosti okolo 2 MB. To se nijak nedotkne kvality psaného textu, ale fotografie a reklamy budou samozřejmě pouze v náhledové kvalitě.

BUDE VZNIKAT ARCHIV STARŠÍCH ČÍSEL!

Zároveň připravujeme další, možná i světový unikát! Na uvedené stránky budeme postupně

umisťovat i všechna dosud vyšlá čísla Dobrodruha v uplynulých osmi letech (vyšlo jich již 55). Naši čtenáři tak budou mít k dispozici zcela ojedinělý archiv stovek článků s cestovatelskou a outdoorovou tematikou. K orientaci v archivu bude mít čtenář k dispozici několik druhů členění, např. dle témat, autorů, zemí, či jednotlivých čísel. Archiv by měl být dokončen do dvou až tří měsíců.

Zhruba od poloviny května proto pravidelně sledujte naše stránky

www.casopisdobrodruh.cz

Nejsem horolezec,
jsem dobrodruh.

Walter Bonatti,
přední světový horolezec
50. a 60. let 20. století.

DOBRODRUH

MĚSÍČNÍK PRO AKTIVITY V PŘÍRODĚ

NEJROZŠÍŘENĚJŠÍ ČESKÝ OUTDOOROVÝ ČASOPIS

Vychází vždy první týden v měsíci, s výjimkou ledna, července a srpna. Je k dostání zdarma ve 442 outdoorových, cyklistických, vodáckých, jachtařských, potápěčských a sportovních obchodech, centrech umělých horolezeckých stěn, v dobrodružně zaměřených cestovních kancelářích a mapových centrech a knihkupectvích v ČR i na Slovensku. Jejich adresy uvede v každém čísle. Distribuce zdarma rovněž na vybraných sportovních veletrzích a festivalech. Kompletní Dobrodruha je možné také najít na www.casopisdobrodruh.cz

ŠÉFREDAKTOR
Miloš Kubánek

REDAKČNÍ RADA

Josef Rakoncaj • Miroslav Jakaš
Soňa Vomačková • Stanislav Henych
Zuzana Hofmannová • Josef Šimůnek
Jiří Havel • Petr Doubalík • Oldřich Štols
Petr „Spek“ Šlanina • Marek Ročejal
Tomáš Rusek • Robert Kazík

GRAFIKA Soňa Zertová. KRESBY
Petr Doubalík. SAZBA Pavel Amler.

ADRESA REDAKCE

Dobrodruh, Zirovnická 2389, 106 00 Praha 10,
telefon: 603 554 943, fax/zázn.: 272 656
173, e-mail: dobrodruh.cz@seznam.cz

PRŮEM INZERCE

Tel.: 776 055 332, 603 554 943, 267
182 438, fax/zázn.: 272 656 173, e-mail:
dobrodruh.cz@seznam.cz, nebo na adrese redakce.
Vedoucí ing. Milan Manda, tel.: 776
055 332.

PŘEDPLATNÉ

Přestože je časopis rozdávan zdarma a lze jej nalézt i na internetu, redakce poskytuje servis pro předplatitele. Ti platí pouze poštovné a distribuční náklady, které činí pro rok 2004 ca 10,- Kč na číslo. Předplatné lze zaslat složenkou typu C a adresu redakce. Přijímáme pouze předplatné na čísla, která dosud nevyšla. Starší čísla nejsou na skladě! Předplatné na čísla 5-9/2004 činí 50,- Kč.

STARŠÍ ČÍSLA

Starší čísla Dobrodruha lze shlednout v dobrodružných archívech, jejich seznam je uveřejněn v každém čísle.
Všechna dosud vyšlá čísla od prvního ročníku (1997) budou postupně umísťovány na webových stránkách www.casopisdobrodruh.cz

YDVAATEL

PhDr. Miloš Kubánek, registrovaný MK ČR pod č. 7598. Podávání novinových zásilek povoleno OZ Přeprava Praha, č.j. 726/97 ze dne 19. 2. 1997.

ISSN - 1211 - 751x

Dobrodružství objektivem videokamer popáté

Doba dovolených a velkých prázdninových cest se opět začíná rychle blížit a je tu čas vyhlášení ryze amatérské soutěže videofilmů OKEM DOBRODRUHA. Pro všechny tvůrce, kteří objektivem videokamer objevují svět dobrodružství, dalekých cest a krásy přírody, se tradičně stává příležitostí prezentace v širším kruhu lidí stejných zájmů. Soutěž, vyhlášená Sdružením HORIZONT za mediální podpory časopisu DOBRODRUH, proběhne jako soutěž cestovatelsko-outdoorového festivalu Rajbas * O U T D O O R * Kotlík 18.-21. 11. 2004 v Blansku. Do letošního pátého ročníku vstupuje s novinkou. Vzájemné ocenění poroty získá i zaznamenaní opravdové dobrodružných zážitků, přičemž pro hodnocení nebude hlavním kritériem technická kvalita filmového zpracování, nýbrž akčnost a poutavost zážitků. V hlavní soutěži nejsou žádné kategorie stanoveny, zařazení je podmíněno pouze podmínkou amatérismu, tematickým zaměřením na cestování, přírodu, outdoorové a adrenalinové sporty a maximální délkou 15 minut. Konání akce podpořilo Ministerstvo kultury ČR, hlavními partnery jsou brněnské firmy GEMMA a AV MEDIA a blanenská studio AUDIOVISUAL. Uzávěrka soutěže je 22. 10. 2004. Blížší informace a přihlášky: Sdružení HORIZONT, Oblá 69, 634 00 Brno, tel. 723 091 241, email: horizont.cz@seznam.cz nebo na www.horizont.bk.cz

Přípravy probíhají... dobrodruzi a cestovatelé pošesté do Blanska!

Festival „RAJBAS * O U T D O O R * KOTLÍK“, určený všem příznivcům outdoorových aktivit a cestování, se chystá na tradiční termín okolo třetího listopadového víkendu (18.-21. 11. 2004 – od čtvrtka do neděle). Divácký zájem předchozích pěti ročníků je opět motorem k sestavení pestré programové směsice filmů, fotek a diapozitivů, besed s cestovateli a osobnostmi outdooru, netradičních sportovních soutěží i dalšího doprovodného kulturního programu.

Několik lákadel je možno prozradit už nyní. Například česká expediční skupina WATERRATS (vloni vodácká akce roku Ganga) se nyní připravuje na svůj „jarný jízdu“ a slibuje se o nejzajímavější zážitky z divokých vod Karibiku podílet ve filmovém dokumentu. Účast potvrdil také fotograf, speleolog a vodák Marek Audy. Tentokrát diváky zřejmě zavede do Severního Velebitu a představí výsledky desítek speleologických expedic do nehlubších propastí Blanský les. Letos snad konečně vyjde i přislíbená účast legendy českých polárních aktivit v Antarktidě JAROSLAVA PAVLIČKA. Jeho letité zkušenosti a experimenty s pobytem v drsné přírodě již našly odezvu v neméně zdatných následovatelích. Survival in Wilderness je název přednášky fyzika Ladislava Siegera o základech teorie přežití v divočině, využívající osobní zážitky z extrémních pobytů na Aljašce. Do prostředí nízkých teplot zamíří při výstupu na Mt. McKinley i sloven-

ský horolezec Miloš Kuchárek. Příznivce nezávislého cestování s batohem na zádech potěší diashow Karla Wolfa a samozřejmě zde nebude chybět populární cyklotremp Honza Vlasák (v Blansku pokřtí i novou knihu). O dalších neméně zajímavých hostech budeme s vami informovat, termín si však zaznamenejte do svých diářů již nyní.

Festival nikdy nezůstává u pouhé nabídky pasivního sledování programu. Dobrodružství zde lze zažít na vlastní kůži třeba během pátečního nočního závodu Rajbas prugalka. Přestože je její trasa každoročně do poslední chvíle utajována, organizátoři prozradili, že se nevyhne i podzemí Moravského krasu. Fyzickou zdatnost každoročně prověřuje hořícký kopec, do kterého se v sobotu dopoledne běhá se záteží soudku během závodu Limonádový Grena běh. Aktivně se zapojit je možno i do dalších akcí, třeba do semináře o fotografování v přírodě nebo si společně zajímovat na Etno Bongo Djembe Janu.

Nelze opomenout soutěže. Amatérská soutěž videofilmů OKEM DOBRODRUHA jde do pátého ročníku a své příznivce si nachází i fotosoutěž NA KONCI SIL...

Přípravy běží a organizátoři se opět snaží zajistit kvalitní a atraktivní program (aktuálně na www.horizont.bk.cz). Za hlavní cíl však pokládají udržet charakter akce s atmosférou přátelského setkání lidí společného zájmu o cestování, přírodu a outdoorové sporty.

MILAN DANĚK

MISTROVSTVÍ ČR V BĚHU NA 24 A 48 HODIN

19.-21. 3. 2004 – Brno

Začátkem jara se uskutečnil letošní první mistrovský ultramaratónský závod. V rámci již 9. ročníku Světového poháru v běhu na 48 hodin v Brně se konalo oficiální Mistrovství České republiky v běhu na 24 a 48 hodin.

Běželo se na 250metrovém okruhu s hladkým betonovým povrchem v přízemí pavilonu Z v areálu výstaviště v Brně při teplotě kolem 10-15 °C. Směr běhu se měnil každé čtyři hodiny a závodníci měli k dispozici masérskou a lékařskou službu po celou dobu závodu. Rovněž bohaté občerstvení zajišťoval pořadatel pro běžce, kteří měli také k dispozici pohodlné nafukovací lehátko s příkrývkou v bezprostřední blízkosti dráhy. Závodníci měli na noze umístěný čip, který zaznamenával každé proběhnuté kolo a mohl si tak na velké světelné tabuli zkontrolovat svůj dosavadní počet kilometrů, počet kol, celkové po-

řadí v závodech a čas svého posledního okruhu (toto grafické záznamení pro každého běžce je světovou raritou, která zprůměrně závod nejen samotným závodníkům, ale také divákům, kteří mají dokonalý přehled o aktuálním průběhu závodu).

První den běhu na 48 hodin se konalo mistrovství České republiky v běhu na 24 hodin. Mistrovský titul si po napínavém průběhu vybojoval Jan Ondruš výkonem 218 km, před Petrem Soličnickým (211 km) a Martinem Hunčovským (204 km), který si zde odbyval svůj první 24hodinovou a stal se tak 6. českým ultramaratónkem, který v novém století pokořil hranici 200 km.

Titul mistra ČR v běhu na 48 hodin si z Brna odvezl Petr Soličnický za výkon

363,52 km. Druhý byl Jan Ondruš (337,142 km) a třetí doběhl Miroslav Osladil (335,308 km).

Ve světovém poháru zvítězil stálý účastník brněnského závodu Ivan Đurković ze Slovenska výkonem 371,559 km, když dokázal druhý den zdotat neuvěřitelných 201 km a posunout se tak z 10. místa v polovině závodu na nejvyšší stupeň. Druhý doběhl Petr Soličnický (363,52 km), který dlouho bojoval o první místo s Rusem Vladimírem Tivikovem (celkové 3. za 352,182 km), ale nakonec byli oba předstížení již zmínovaným Ivanem Đurkovićem, který tentokrát zaběhl životní závod a vylepšil vlastní slovenský rekord o 10 km. Kvalitní výkony předvedl i další češi. Jiří Hofman doběhl celkové sedmý, když dokázal překonat 312,678 km (lirka je vášnivým vyznavačem turistických pochodů a ve svých 34 letech, které oslavil právě v den závodu, má již na svém kontě rekordních 446 stokrát kilometrů pochodů). 300 kilometrů dokázal překonat také celkové 10. Petr Dostálék, když zvládl 302,920 km. Nejstarším závodníkem na trati byl Dan Coffey z Anglie, který ve svých 80 letech zdotal 218,630 km.

Mezi ženami byla nejspěšnější závodnicí Ruska Irina Reutovičová, která doká-

zala uběhnout 350,525 km a pořadně prohnala i mužské závodníky, mezi kterými skončila celkové na 4. místě. Druhá doběhla Irina Kovalová rovněž z Ruska (308,275 km) a třetí byla v cíli Martina Hausmannová z Německa (306,183 km).

Jako doprovodný program probíhal první den štafety škol na 10 hodin, druhý den štafety dvojic a druhou noc proběhla novinka brněnského závodu – 12hodinová jednotlivců.

I zde diváci viděli kvalitní výkony. Zvítězil Jaroslav Kaše výkonem 123,723 km, když dokázal zvládnout 100 km za 9:15:33 h, před Pavlem Horákem (120,724 km) a Pavlem Šmýdem (116,383 km).

Mezi ženami zvítězila Maďarka Timea Bontovics, která dokázala uběhnout 111,921 km, před Mišou Dimitriadou z Prahy (107,623 km) a Renátou Bezděkovou z Brna (99,090 km).

Světový pohár měl v Brně opět vysokou sportovní úroveň a reprezentanti dvacíti států odjžděli spokojeni do svých domovů. Je dobře, že Česká republika má díky brněnskému závodu své pevné místo ve světové ultramaratónské terminologii. Tento závod umožňuje vykoušet si ultramaratón nejen zkušeným závodníkům, ale také ultramaratónským začátečníkům a je tak velkým přínosem pro celý český ultramaratón.

JAN ŠOUREK

Dobrovolní archiváři starších čísel Dobrodruha

Vzhledem k tomu, že časopis Dobrodruh je ve většině ze 442 distribučních míst již několik dní po vydání rozebrán, oslovili jsme distributory, zda by nezakládali jedno číslo Dobrodruha ve svých obchodech či cestovních kancelářích do archivu. Ten by byl k nahlédnutí pro jejich návštěvníky a zákazníky. Zde je seznam míst, která nás dosud na tuto výzvu přilákala. Na těchto adresách můžete starší čísla Dobrodruha dostat k nahlédnutí na přechten. Tento seznam najdete v každém čísle časopisu:

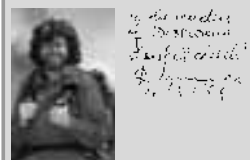
- CK Poznáni, Krakovská 18, 100 00 Praha 1
- Klub českých turistů, Jaromirova 9, 120 00 Praha 2
- Katmar bike centrum
- Bubenčské nábřeží 87/05, 170 00 Praha 7
- Horolezecká škola Český ráj, Rybní údolí 754, 294 01 Bakov n. Jizerou
- Knihkupectví Hana Marešková, Masarykova 45, 380 01 Dačice
- Rabík Sport, Podhorstá 23, 466 00 Jablonce n. Nisou
- VŠO-V Agentura Sport, 512 37 Benecko 190
- CK Poznáni, č. 17, I. listopadu 229, 530 00 Pardubice
- KM Sport, Pražská 376/568, 460 01 Liberec
- WIKING, Velké náměstí 366, 561 65 Králupy
- CK Poznáni, Nám. Svobody 17 (dům Pánů z Lipé), 600 00 Brno
- CK Kutná, Batsy 2, 602 00 Brno
- Český klub cestovatelů, Belcrediho 18, 620 00 Brno
- Klub Futra, část C Pavilonu Domu kultury, 735 14 Orlová-Lutyně
- Vyhavení do přírody, Komenského tř. 49, 750 00 Píseň
- Obchodní akademie T. Bati, nám. TGM 3669, 761 57 Zlín
- Obchodní dům Štáf, Vodní 52, 767 01 Kroměříž
- CK Prácheň, Valová 2, 789 01 Zábřeh

Distributoři, kteří mají zájem být v tomto seznamu uvedeni a archivovat jedno číslo Dobrodruha pro své klienty, nám to mohou odkázat krátkou zprávu na telefonní číslo 603 554 943, nebo e-mailem na adresu dobrodruh.cz@seznam.cz, či případně zafaxovat na číslo 272 656 173.

Cestovní agentura RAJBAS, Čížkova 18, 680 01 Boskovice
tel.: 723 875 175, 516 452 918, www.rajbas.cz, rajbas@centrum.cz

SPORTOVNÍ EXPEDICE DO SVĚTA

KAVKAZ, TAN ŠAN, KAMČATKA – výstupy na nejvyšší vrcholy – Elbrus, Chan Tengri, Ključevská, Mont Blanc – VHT, horolezečtí i jednotlivci falkóři.
KRYMSKÝ POLOOSTROV, ČERNÁ HORA, PODKARPÁTSKÁ RUS – cyklo a turistika za památkami, motocykly, nejvyššími vrcholy, kulturou a chutí zrajícího ovoc.
NA MOTORCE PO INDIKÉM HIMALÁJ, GUDŽARÁTU A RÁDŽASTHÁNU – na Enfieldech přes nejvyšší sedla světa (až 5600 m), pouštěmi, plážemi a svatými místy středověké Indie.
LNASA-KÁTMANDU NA KOLE – po tibetské náhorní plošině přes pětitisícová sedla pod Mt. Everest.
NOVÝ ZÉLAND – na kole i pěšky zemi deštěných pralesů, sopek, pastvin, pouští, ledovců, termálních oblastí a Maorů. Možnost vyuky angličtiny (během cestování) a sezonní práce.
AUSTRÁLIE – východní a centrální oblast, Tasmanie, nář. parky – tropické pralesy, pouště, hory, moře. Pěšky, autem 4x4, lodí.
Zajistíme turistické vízo do Ruska, Ukrajiny, Formosy v Kyrgyzstanu, Letenky.

Totéž učinila i další velká osoba světového horolezectví, Peter Habeler. Lezec, který mj. spolu s Messnerem jako první na světě vylezl na Mount Everest bez použití kyslíku.

DOBRODRUH 5

PŘÍŠTĚ: JUMP

NA PŘÍŠTÍ ČÍSLO JSME PRO VÁS PŘIPRAVILI LAHŮDKU – VLADIMÍR „CHROUST“ PROCHÁZKA V OBSÁHLÉM ČLÁNKU NASTÍNÍ HISTORII TYPICKY ČESKÉHO ADRENALINOVÉHO SPORTU – PŘESKOKŮ MEZI PÍSKOVCOVÝMI VĚŽEMI. SEZNÁMÍ VÁS TAKÉ S TÍM, JAK SE NATÁČEL ZNÁMÝ FILMOVÝ SNÍMEK JUMP!, KTERÝ ZPROPAGOVAL TUTO ČESKOU RARITU VE SVĚTĚ.

LYŽOVÁNÍ V INDII

► Pokračování ze str. 1

To, že se vydáváte do oblasti, kde panuje napětí, si uvědomíte ihned při důsledných prohlídkách na letišti, kterých je hned několik. Nedovoluje se mnohde, co u jiných společností projde, a člověk si připadá, jakoby na oně prohlídce byly v případě osobní prohlídky u žen lesby v uniformách převlečené za policistky, co vás důsledně obírají a osahávají, a taky patologičtí fetišisté, co probírají zavazadla.

Kašmířské údolí je, na rozdíl od sousedního suchého písčitého Ladaku, ležícího na suché Tibetské náhorní plošině, zelené. Kdysi to údajně bylo jedno velké jezero, které ze tří světových stran chránily vysoké zasněžené vrcholky. Hory ze tří stran rovněž leží kolem slavného jezera Dal Lake, které je pro Kašmír symbolické.

Většinu obyvatel Kašmíru tvoří muslimové, oproti sousednímu buddhistickému Ladaku. S bezpečností tu stále vystávají otázky. Ač se turista cítí bezpečně, nemůže nevnímat všudypřítomnou vojenskou patrolu, navršené bariéry z pytlů s pískem a ostatně dráty, a to v mnoha městech a osadách. Vojáky, sedící na střeších domů, za stromy, na svazích u silnice. Návštěvník se také nesmíř s faktem, že po setmění mnozí nevystrčí nos. Na druhé straně si však připadá vítán a bezpečný v komunikaci s domorodci, kteří jsou velmi civilní a příjemní lidé a u kterých je cítit, že si prožili své. Sami tvrdí, že napětí se rozdmýchává uměle, především v odlehlejších vískách, aby byli domorodci zastrašeni před vojáky a zároveň aby nepomáhali partyzánským militantům. Od samých domorodců dostanete v nečekané chvíli pohody varování, že pod povrchem tu klid rozhodně nevládne. Vojáky tu v lásce nemají, však se k nim nechovají mnohdy úplně přátelsky, ale spíš hrubě, a fakt, že kdysi hrdý a bohatý Kašmír se svými vyhlášenými obchodníky je dnes velmi chudý a ozebračený region, si velmi tvrdě uvědomují na vlastní kůži. K Indii se však dnes klo-

fovým turnajem. Ač jich místo pozvaných čtyřiceti přijelo toliko třináct, odvažně se fotografovali na jezeře a velmi si vyvedený turnaj vychvalovali. Přejme jen, ať turisté opět začnou jezdit odpovídat na krásné dřevěné hausbato, mnohdy vybavené v přepychovém staroanglickém koloniálním stylu, a po čistém jezeře ať brázdí gondoly převozníků a prodavačů šafránu, kteří budou namísto dřívější radostně prodávat toto „kašmířské zlato“.

Slavné Zahrady Šalimarské, které leží při jezeře, se snad dočkají renesance rovněž. Při naší návštěvě zrovna nekvěly a působily velmi neutěšeně. Atkány byly počmárané a všude zaváněla moč – stejně jako ve zbytku Indie, ač by se Kašmír od Indie rád kulturně distancoval. Pravdou je, že Kašmířané mívají, na rozdíl od hnědookých Indů, oči modré, že mají klynutý chléb a pečivo, a – to v Indii nebývá – pečou tu výborné housky, co připomínaly židovské bejgle. Bejgle, kulaté housky se sezamem, jsme našli v četných pekárnách, kde měli na výběr také mnoho druhů pečiva a cukroví, jako u nás na vánoce. V chudém, polorozpadlém a šerém Šrinagaru to

pedagogy přivítali již zmíněni instruktoři, posthlost nezbytným čajem a vyrazili domluvit s námi ubytování. Křystof neustále tvrdil, jaká bude strašná zima a radil přivést spirálový přímotop, jež se nám nakonec nechtěl tahat. Dostali jsme však pokoj s kamny!, která mu však byla málem osudná. Nešlo nám zatápnět, a tak dlouho lil do ohně petrolej, až na něj kamna lehce plivla a vypadal jako živoucí pochodně – shořela na něm mikina, přišel o něco ochlupení na rukách a obličej... ještěže měl brýle... Nicméně, byli jsme důstojně ubytováni v poměrně luxusním vymrzlém hotýlku. Byl to srub obložený smrkovou kůrou, na chodbách chyběla okna a zabloukla tam často nějaká ta sněhová vločka. Komíny od kamen z každého pokoje byly jednoduše vyvedeny rovnou ze zdi, pod úhlem devadesát stupňů, z čehož vyplývá, pokud ne-foukalo zrovna tím správným směrem, pokoj se nám vyplnil dýmem... Trubky byly zamrzlé a nosil jsem si v kyblu vodu ze spodního patra. Ale byl to moc příjemný hotel a strašně dobře tam varili a ještě nám večer na VCD pouštěli užasnou indickou čtyřhodinovou kine-

Autorka a lyžaři ze Šrinagaru.

Závaly na cestě do Huli.

matografi, z níž jsme však moc neviděli, protože byly často výpady proudy, a ono se tak pak zase spustilo od začátku... A vlastně dávali každý večer ten samý film, který nikdo nikdy nemohl dokoukat do konce...

Při sjezdovém lyžování tu byly opět časté výpady proudy a vleký i lanovka se čas od času zastavovaly, a proto si člověk mohl vychutnat něco šálků místního čaje, tentokrát tzv. kavy, bez mléka a s bylinkami. Velká kabinková lanovka byla vpravdě západní, avšak ani jí se výpady proudy nevyhnuly.

Jsouce v převážně muslimské oblasti, stala jsem se první a rovněž jedinou dámskou svahu (a když jim na finále a vyhlášení lyžařských závodů nepřejel chieff minister neboli předseda místní vlády předávat ceny, tak poprosili jako VIP mne, a ještě mne poprosili o rozhovor pro místní TV kanál, a tak jsem jim závodily moc vychválila...). Na svahu mne pouštěli ve frontě gentlemansky před sebe a na běžkách mne přepadal celý kurz na focení – se ženskou běžkařkou! Výborní domorodci nám věnovali respekt, jelikož jsme učitelé, a ochrannou ruku nám drželi sřpteláni lyžařští instruktoři, vládci areálu, kteří zařídili pūičení sjezdovky s botami na den v přepočtu za 120 Kč, celodenní permanentku za 22 Kč. Já měla ještě na pár dalších dní supernové Físerky s botami Salomon (made in Czech Republic) zdarma a skialpy se zbrusu novými tuleními pásky! Starsinové a naši strážníci andělé mi přidělili nejzkušnějšího ostřilého borce. Poprvé se mnou na běžky vyrazil, sám na sjezdovkách!, ale kupodivu byl velmi hbitý. Další den pak poprvé v životě vykoušel běžky a poté i skialpy a vymyslel užasné trasy na horách, kde znal každý kámen. Na běžkách mne staršína vytáhl na hřebenu, až jsem si říkala, že dostávat se dolů nebude jen tak, a hle – na kopci byl slušně dlouhý pruh upravené sjezdovky – od vojáků, a tak jsme si to po ní nádherně vyklesali.

Na skialpech jsme poté objevili její vrchní část, slušnou černou sjezdovku, jež byla ráno po nočním mrazu sněžením úplně upravená, na rozdíl od střediska dole, kde se neupravovalo nic. Na skialpech jsme jí vyšlapali jako nic a nahore se pěkně posílili dvěma vařenými vejčkami a užasnou kašmířskou houskou! Pojezdili jsme po hřebenu a když nás opět zastihlo husté

ní ve velkém, neboť vědí, že jsou na ní příliš ekonomicky závislí.

Naši přátelé, outdoorová státní sportovní instruktoři Nijáz a Kadir, sami studovali v Indii, avšak na rozdíl od jiných se vrátili do Kašmíru, kde mají kořeny a rodiny, ač je zde mnohdo dobrého nečekalo. Instruktoři tu za symbolické platy vedou své sportovní kurzy, v zimě lyžařské, v létě lezecké. A jsou šťastní, že mají práci, která je slušná, nepolitická a nezávislá. Další naši známí Kašmířané se přesídlili do Indie – Ahmed se jako mnozí jiní žijí jako obchodník v turistické Keralě, a Billa, vášnivý hráč golfu, obchoduje v hlavním městě. Turističní agenti bratři Gogroo a Noor přestěhovali živnost do Dilli a zaslali rodinám peníze na obživu. Všem je společné jedno – jsou to smutní muži, jimž se stýská po Kašmíru, který považují za svůj domov a na něj při každé příležitosti vzpomínají a vykrslují jej jako nejkrásnější místo světa.

ŠRINAGAR

Hlavní město Kašmíru Šrinagar je na velkém jezeru, zvaném Dal Lake, které je kupodivu průzračné, ač tomu tak nebývalo. Ve spolupráci se zahraniční iniciativou jej místní lidé, především studenti, vyčistili.

Přítel Ahmad, původně ze Šrinagaru, mi vyprávěl, jak se jako student na jezeře nadřel. Kolem dokola jsou kouzelné, v zimě zasněžené vrcholky, a dva vodní gejzíry, takže v mnohém připomíná Švýcarsko. Oživení turistického ruchu ve městě snad pomůže jarní setkání velvyslanců spojené s prestižním gol-

působilo velmi živě a až neuvěřitelně, v kontrastu s obyvateli, kteří na sklunku syhřavé zimy a v chátrající zástavbě vypadal jako vlastní temné stíny.

GULMARG

Středisko Gulmarg, které svou polohou jistě patří mezi nejlepší lyžařská střediska na světě, bylo opravdu nádherné. Je to široké náhorní údolí, ležící ve výšce necelých 2 800 m n. m., zhruba šedesát kilometrů na jihozápad od Šrinagaru, oběhnané čtyřtisícovým hřebenem, nad nímž se ještě tyčí pětitisícové velikány horského pásma Pir Panjal hraničícího s Pákistánem. Ve svahu je nová lanovka, s horní stanicí ve výšce více než 3500 m n. m., která se ještě bude prodlužovat. Na skialpech je možné vyšplhat se k vrcholu hřebene, pod úbočí navazujících svahů, které již tvoří hraniční pásmo s Pákistánem, a tudíž jej střeží vojáci. Na vrcholcích hřebene narazíte na širokou, nádherně upravenou sjezdovku, která však patří vojákům, a kde již není věku. Dole v údolí je malý vlek z kopce a dále krásná lesní sjezdovka s kabinkovou moderní lanovkou, která však není ještě dostavěna. Zpravidla nebývá upravená.

Na počátku našeho pobytu bylo opět setkání s chudobou. Místní muži si tu v zimě přivydělávají tím, že tahají teplo milně návštěvníky v topánkách na malých sáňkách. I když táhne jen jeden, tak se platí všem (a malý bakšíš si nevezmou, na to jsou prý příliš hrdí).

Na radu o ubytování jsme zamířili do lyžařské školy, kde nás jako své kolegy

PROFIPLAST

Petr Panenka, Pod Kaštany 7, 160 00 Praha 6
e-mail: panenka@profiplast.cz
www.profiplast.cz

JSME ZASE V TRÓJI!

1. dubna 2004 jsme zahájili provoz
dílny i nové prodejny v opraveném areálu
v Praze – Tróji u slalomové trati.

Nová prodejna nabízí kromě našeho
tradičního sortimentu
– pádla, vesla, helmy, vesty –
i další vodácké vybavení
– lodáky, bundy, špricky, apod.

1. dubna jsme začali!

Lyžařské svahy pod Nanda Devi.

➔ sněžení, šťastně jsme objevili „občerstvení“ nad lanovkou, což byla černá kůlna v zemi, plná dýmu z kouřícího ohniště, zapadaná sněhem, kde však měli čaj a sušenky. Pak jsme sjeli hlubokým sněhem a lesem dolů do chaty, kde mne vůdce naposledy učešal a vypil poslední kašmírský čaj zvaný kava... Vyměnili jsme si čepice – on mi dal svou zmljovku a já jemu kulicha s norským vzorem.

AULI V HIMAČÁLPRADĚŠI

Zima je krásná, ale v nižší Himálaji může přinést mnohá překvapení. Loňská únorová cesta za sněhem nám z Dillí trvala oproti obvyklým (maximálním!) 16 hodinám celých 45 hodin, s noclehem v autobuse, který nám uvízl mezi sesuvy promočené zeminy za déletrvajících dešťů. Horské sněžení se v nižších polohách mění v dešť, což si vyžádalo své, stejně jako za monzunů. Exponované silnice na nebezpečných svazích bývají nejen v období dešťů častovaně závaly půdy poměrně často.

Poté, co náš autobus překonal neuvěřitelně, přišel ten největší sesuv a již nebylo cesty tam ani zpět, neboť i závaly již překonané se rychle vršily ze sesuvů promočené půdy, která se za neustávajícího deště jen hmula. Noc jsme přečkali celkem v pohodě, i když autobus příliš vodotěsný nebyl. Ráno jsme se, po vzoru ostatních cestujících, vrátili zpět pěšky přes závaly, skákali přes přívalové potoky, až do malé přičestní dháby neboli občerstvení na čajík, a to za vytvalého deštěku. Zde jsme řeši-

li samozřejmě dilema, dál či se vrátit? Mokří, obloha šedá a příjezdějící buldozer na odstranění závalů měl příliš malou radličku, než aby závaly s dravými potoky odstranil. Až přišla zpráva, že kdesi z druhé strany už pendluje džíp a silnici se daří pomalu zprůchodňovat. Vydali jsme se tedy skákat přes bahnitě proudy a závaly ve směru cesty. Musím přiznat, že polský kamarád, vášnivý lyžař, vypadal v této spoušti, celý od bahna a v dešti, se svými sjezdovkami značky Atomic, co se klubaly z prostěradla, poněkud neuvěřitelně až komicky.

Vskutku, po pár závalech tu čekal džíp, co nás dovezl až do městečka Joshimathu, kde ještě pořádně lilo. Najedli jsme se, aby byla lepší nálada, a vydali se na lanovku, která měla oproti jízdnímu řádu sice neuvěřitelné intervaly, ale jezdila. Když už jsme tu, tož vzhůru do té činy. Stejně jako v lanovkách kavkazských, i zde měl člověk podivné šimrání u žaludku, ale šlapalo to. Nahoře jsme vysedali do vánice a hlubokého čerstvého sněhu. Lanovku si domorodci nepochybně zadali vyrobit u svých alpských kolegů, avšak místo pro poslední stanici si nevybrali správně a v podstatě tam již nikdo ani nejel, jelikož nebylo proč, a ve větru a vánici se vystupovalo na kymácejícím se sloupu, uzpůsobeném jako výstupní a nástupní stanice.

Hurá, jsme živí v Auli. Počasí ideálně lyžařsky nevypadalo. Rozestavený hotel s noclezným nějakých 4000 INR (cca 90 USD) za pokoj, nám ideální nepřipadal, avšak jako vždy se řešení najde...

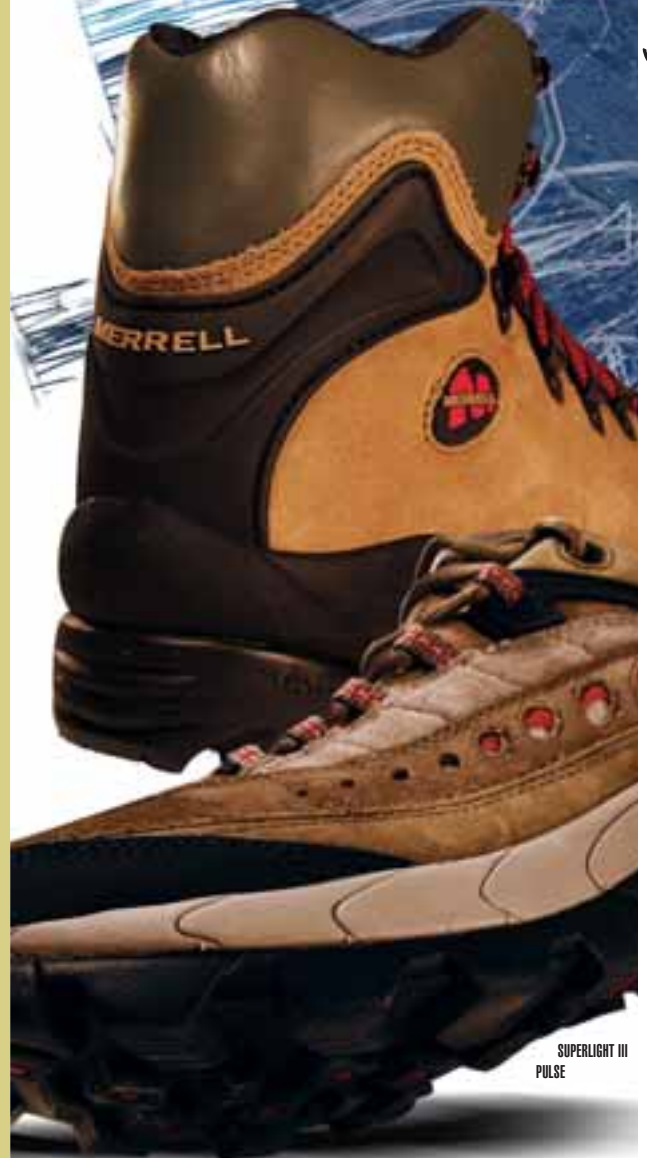
➔ Pokračování na str. 10

Hausboaty ve Šrinagaru.

Kdy naposledy se v tobě ozval tvůj gen dobrodruha?

SUPERLIGHT III PULSE

TORQUE MID

CHAMELEON STRETCH

MOTIVATOR

Výhradní dovozce MERRELL pro ČR a SR: TERM, spol. s r. o.
Švehlova 80, 664 51 Šlapanice, Tel.: 548 212 404, E-mail: merrell@termcz.com, www.termcz.com

DOBRODRUH 9 DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH

běžná kola jenom kazí dobrou zábavu
vyzkoušejte něco lepšího • HARO

MTB •
freestyle

Prodej: kvalitní cykloobchody po celé ČR a KATMAR. Bubenské nábřeží 8/705, 170 00 Praha 7 (100 m od metra C-Ultavská směrem k Holešovické tržnici). WWW.KATMAR.CZ

LYŽOVÁNÍ V INDII

Ubytování v Auli.

► Pokračování ze str. 9

Středisko Auli má horní a spodní část. V horní části je menší svah s vlekem pomou a zde, stranou od lanovky z údolí, leží i zmrzlý hotel. Ve spodní části je neuspořádaná zástavba: státní turistická ubytovna a k ní přináležející chatky, spodní stanice slušné lyžařské sedačkové lanovky a něco jako by provizorních občerstvení a lyžařských půjčoven, co připomínají stavební buňky k demolici nebo ukryté před odstřely v lomu. Tady vedle lyží zapůjčují i bundy, čepice, rukavice a sněhule. Ohřívání jsme se v jedné z nich, u nevzhledných primitivních kamen, snad z barelu od asfaltu, které stály uprostřed plechové bubliny, v níž se zahřívají a popíjeli oblíbený černý čaj s mlékem účastníci státem placeného lyžařského kurzu, který měl kvůli počasí opět volno, stejně jako v několika minulých dnech. Pro nás celkem depresivní vize po těch všech útrapách. Účastníci kurzu toho vskutku mnoho kvůli počasí nenajezdili a byli vědeční za toto útočiště.

Kde se vzal, tu se vzal, někdo nám nabídl ubytování v chatce s kamny!, a to za 100 INR. Chatka měla zatuchlé matrace na rozvrzaných patrových postelích, kouřící kamna, několik spulnoclezníků, kteří se již nějaký pátek nemyli, místo dveří kus plechu, avšak nám se toto ubytování po přešléším

cestování zdálo jako luxusní palác. Usírali jsme přidušením dýmem, abychom po chvíli zmrzli, jak odpadl plech ode dveří, ale šťastní, jako v tom nejluxusnějším hotelu.

ZÁZRAK A LYŽOVÁNÍ

Ráno se stal zázrak! Azuro, metřík prašánku a nádherný jasný výhled na sedmitsicovku Nanda Devi. Jako v pohádce! Po tzv. několikaproudé zevrubné konverzaci s mistřími na téma půjčení lyží jsme si nakonec vyšlápli kopec a úspěšně si půjčili v hotelové půjčovně sjezdovky i s botami, a to ve slušném stavu. Šrouby na vázání nám sice dotahovali na maximum, nehledě na váhu, ale vlastní šroubovák vše napravil. Vyškrábali jsme se vzhůru ke kratšímu vleku, co měl údajně jezdit jako první (tedy dříve než sedačková lanovka) od deseti hodin. Jelikož jsme si platili jednotlivé jízdy, měli jsme právo volně předbíhat účastníky kursů, proti čemuž jsme neprotestovali. Byli bychom náramně spokojeni, nebyť částých „tea pauz“ a vypínání vleku z různých důvodů. Vyrazili jsme samozřejmě i na lákavý delší a prudší svah pod vedlejší sedačkovou lanovkou, s hlubokým prašením, avšak byli jsme při druhé jízdě důrazně vyhozeni, že jim tam nemůžeme jezdit a „ničtí sjezdovku“, dokud to není urolované – a to do večera neby-

„Taxikář“ ve středisku Gulmarg.

lo – a vlek byl opět vypnut. A to se pozitivně chystal veliký celostátní pohár ve slalomu! Pohádka však byla pohádkou a nám se přímo před očima nádherně leskl ozářený vrchol Nanda Devi.

Druhý den, lačni dalších dobrodružství a zlákáni krásou okolí s veli-

kány na dosah, jsme v půjčovně získali běžecí lyže, záhře žluté nové Fišerky s úplně novými botami na bruslení, a jali se brázdit okolní stopy ve stínu himálajských velikánů. Jezdili jsme (konečně bez častých tradičních a neodkladných tea pauz) nejprve ve stopách místních reprezentantů, avšak, jak se okruh začal zduť krátký, byl vylepšen o exkurz po náhorní širé bílé pláni, nad níž se hrozivě kupily závěje čerstvého prašanu, až se tajil dech! Neuvěřitelná pohádka.

Několikrát jsme se vyloupli na svahu u dháby – přístřešku z igelitu, kde jsme si stejně jako místní borci na sjezdovce vyplili oblíbený čaj s naším tvrdšíjším sjezdařem Kryštofem a popili mangový džus. Sjezdaři ve vatačích a zmljovkách nám připomínali lyžařské kurzy našich středních škol a učilišť, když často v širokém pluhu brázдили na nejistých nožkách sjezdovky velkými oblouky, obaleni sněhem od častých pádů. Bylo tu ovšem i něco borců, co trénovali na závody, a ti již řezali svahy dolů pohledně.

CESTA DOLŮ JAK Z JAMESE BONDA

Opět za vánice a opět na zmíněném nástupním a výstupním sloupu č. 8. Poslední kabina jedoucí dolů ten den, a tudíž tvrdý boj o místo. Na malé plošince nás již postávalo více, než by bylo člověku na malý exponovaný prostor příjemné. Všichni se tvářili mírně, avšak jen do té doby, než dorazila kabinka. Pak začal boj. Většinou s kufry, jelikož mnoho účastníků oněch kurzů batohy nemělo. V silném větru se kabinka kymácela a často se ocitla i na jeden metr od plošinky, odkud se člověk v rámci boje pokoušel co nejdříve naskočit dovnitř, aby mohl ještě ten den sjet. Jak z Jamese Bonda! Ve velkém větru, padesát metrů nad zemí a ve sněžné vánici to bylo úchvatné. Konečně se dveře zavřely a jede se. O stanici níž však kdosi phtáhl velké klády a nakládají se na střechu lanovky. Dopravní prostředek je všehoúčelový.

Lyžování v Auli - na to člověk jen tak nezapomene.

HANA WAISSEROVÁ

Nová loď pro příznivce mořského pastlování, expedic a výletů

METAX 520

Galasport

www.galasport.com

ASOLO

... návrat u pohodě

www.asolo.cz

Ubytování a doprava na Podkarpatské Rusi

- **Ubytování s příslušenstvím** v Jasíně a Drahobratru (Polonina Svidovec)
Stěpan Ropčuk
tel. mobil: 00 - 380 - 80 677 95 7444
tel. domů: 00 - 380 - 3132 - 420 99
- **Místní doprava terénním vozem** k východiskům v okolí Rachova a Jasíně (Hoverla, Pop Ivan, Bliznica atd.)
Dimitrij Sokirkej
tel. (práce + přepojení):
00 - 380 - 3132 - 210 13
tel. domů: 00 - 380 - 3132 - 231 27

COMPACT ZOOM 10-30x21

NEJMENŠÍ ZOOM DALEKOHLAD NA SVĚTĚ

Vixen

HQH

Konečova 188, 130 00 Praha 3, tel.: 271 77 30 87, fax: 222 58 77 35; Týlova 17, 300 00 Píseň, tel.: 377 324 065
Kramerova 129, 339 01 Klatovy, tel/fax: 376 31 42 87; e-mail: hqh@hqh.cz, www.hqh.cz;
ZÁSILKOVÝ PRODEJ, VELKOObCHODNÍ PRODEJ